

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 4'00 ptas. trimestre
Resto Catalunya. 1'50 » »
Resto d'Espanya 2'00 » »
Extranger. . . 15'00 » 1' any.

Direcció: Viladomat, 164, 4.^r, 1.ª**ADMINISTRACIONES:**

BARCELONA: — Tallers, 45, 1.º
GRACIA: — Estrella, 4, 1.º, 2.º

Preus de cada número

Número corrent. . . . . 10 centims
Id. abassat. . . . . 15 id.
Sucursal pèra cartas y avisos:
en l' Arxiu líric-dramàtic de don
J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na.

Interessant a'l catalanisme

Qualsevol manifestació que contribuïx a despertar l'esperit públic en favor de la desitjada autonomia, 'ns és simpàtica.

Fins aquelles mostres de'l catalanisme exagerat ó mal entès.

Fàcilment se comprén.

Tot bon català aspira á que Catalunya recobri tots los drets que havia tingut en los mellors temps de la seva prosperitat.

Y com en los actes—ó en los desitjos tan sols—que s'apoyan en la idea de l'amor patri s'hi descobreix una aspiració de bon fill de aquesta terra ahont hem nascut, és natural véure'ls ab simpatia, siga quin siga 'l fonament d' ahont arrenquin.

Perque ho apreciem així 'ns ocupem d'ells, puig hi reconeixem importància.

Y a'l tractarne ho fem á voltas per' combatre'ls.

D'aquí vè nostra oposició á lò que predican los que desitjan la independència catalana.

En aquest noble sentiment de patria y regió 'ns fixem per no sèr partidaris sino fins á cert punt de lò que proclama la «Unió catalanista».

Per tal motiu no apoyem ni apoyarem lo federalisme.

En això 'ns fundem, per últim, quant afirmem que 'l catalanisme per' anar avant y progressar, ha de mirar també endarrera.

He'us aquí perque nostre major afany consisteix en fèr y propagar un catalanisme pràctic, lògic.

Un catalanisme que en lloch d'enagenarnos voluntats entre 'ls de fora casa, 'ns ne proporioni per tot y singularment entre 'ls fills tots de nostre país.

A aquest 'hi aspirem.

En aquest sentit fem propaganda y procurem fèr compèndre lò que ab nostre pensament s'agermani de la propaganda que fan altres entitats importants dintre 'l Principat.

No trobem bonas ó dolentas las cosas mirant de ahont venen.

No las examinem pe'l prisma de las personalitats.

Proba d'aquesta afirmació és lo judici que 'ns mereixen las Assambleas anyals catalanas de «La Lliga.»

Censurem lo modo de voler difundir y acreditar sos ideals entre 'ls aymants fervorosos de la regió nostra.

Mes no censurem totas las doctrinas que defensa.

Acceptem lò que en concepte nostre és bò: refusem lò que fa poch favor á la causa que s'invoca.

De igual manera hem pensat respecte á la Doctrina catalanista.

Alabant l'intent, hem trobat defectuós lo modo de condensarlo en lo compendi premiat á Sabadell.

Opinem que aixís no 's fa prou be á la idea regional.

Pero no hi fa res.

Si no s'obté un bè absolut, se'n logra un de relatiu.

¿Quin és aquest?

Fèr propaganda; aportar algún element; reunir mes adeptes; fomentar discussions: en un mot, fèr llum que deixi véurer lò que hi ha en lo fondo de la idea ó de'l fet que és efecte de la causa.

La propaganda és sempre convenient.

Sempre anima á algú á aixecar nova bandera.

De las assambleas vingué lo compendi de Doctrina catalanista: de la: doctrina, escampada á tots quatre vents, ha nascut ara un altre nou element propagandista.

Una associació barcelonina, ó millor dit, catalana domiciliada á Barcelona, intenta realisar-lo.

Y sembla que ho portará á cap.

Los qu' están a'l frente de'l nou plan sòn entusiasmats.

Sòn decidits.

Sòn joves.

Se consideran ab forsas.

Y creuen tenir elements.

La associació que dirigeixen los apoya.

Poden fèr un gran be á la patria catalana.

Y sòn los indicats á fèr lò que farán sens dupte.

¿No forman part, com á directors, de la «Associació popular regionalista?»

¿Què mes natural, doncas, que sían ells, tots los socis, los que sentintse enardits per amor juvenil á Catalunya, tractin de buscar medis per portar á efecte un propòsit tan plausible com és lo sembrar llevòr que puga donar fruyt á no tardar?

Cal alentarlos á aquets joves: conve alabar son pensament.

Y és mes digne de lloa, per quant lo pensament que tenen és practicable y promet produhir bons resultats.

Van á fundar un quizenari.

Mes no s' cregui que aqueix quizenari siga únicament un soldat mes en las filas de'ls que formen part de'l exèrcit periodístich catalá.

Aqueix periódich pòt fèr mes, atés á la forma en que s' publicarà.

No hi haurá suscripció.

Los que 'l prenguin no 'l tindrán ó 'l comprarán sols per llejirlo y res mes.

Los que 'l pendrán, realment serán partidaris acérrims de la renaixença política de nostra patria.

Los propagadors s' encarregarán, directament cada un, de la circulació de cert número d' exemplars.

Y com se diu qu' aqueix quizenari (que s' titlará *Lo Regionalista*) contindrà artícles doctrinals de propaganda á l' alcans de totas las inteligencias, és de créuer que tal propaganda será fructífera.

A mes, tindrà secció política, y respecte aquet punt és convenient obrar ab molt cuydado.

Es precis que a'l voler fèr compèndrer á nostre poble la válua de'ls polítichs de tots colors, sense cap excepció, no s' emplehin colors que enlluernin la vista y que ab aqueix enlluernament no deixin véuer lò que siga verdadera idea de l' escriptor que de tal secció política s' encarregui.

Aquí estarà la gran importancia de nostre nou company de premsa.

Per això ns permetem fèr una observació que és oportuna.

Convè fèr la guerra a'l centralisme de manera que s' vejín patents los seus defectes.

Urgeix arrelar la creencia en las ventatjas de'l sistema regional.

Mes per alcansarho no s' ha de dir pestes de'ls centralistas.

A ells primer hem de procurar convèncer.

A ells primerament han de dirjirse 'ls esforços de'ls propagandistas.

Ha de buscarse que ells desisteixin de fèrnos portar lo jou que avuy máta a'l regionalisme.

Mes clar: creyem que 'l nou quizenari,—a'l qual desitjem molta fortuna—després de dirjirse «al's regionalistas catalans» com fa en la fulla-prospecte publicada, ha d' endressar sos esforços envers los catalans que no són regionalistas á fí de que se 'n tornin, y sobre tot á aquells que no són catalanistas ni catalans y que avuy tenen la paella pe'l mànec.

A aquestos és á qui mes importa convertir.

Los regionalistas ja estem convènts de que nostre sistema és lo millor.

A nostres adversaris han de dirjirse 'ls entusiasmats de la «Associació popular regionalista.»

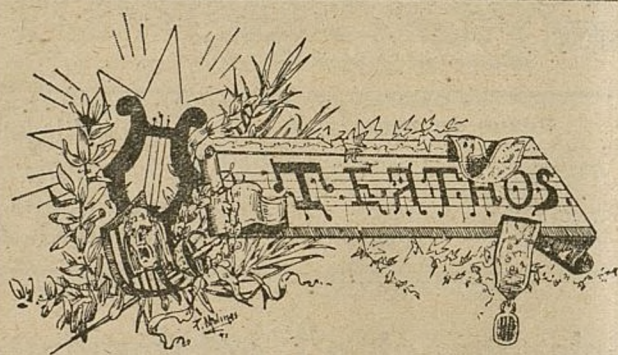
Vaji son nou quizenari á esventar lo foch de'l centralisme ab lo ventall de'l regionalisme veritable.

De aquell que, si combat lo sistema que máta la causa regional, no pórtia odi a'ls que no són fills de Catalunya, ni á qui, tot y haventhi nascut, no 'n sía bons fill.

Considerin que aquí está lò difícil y gran de la missió patriótica que voluntariament s' han imposat.

Pénsinhi be en aquet punt, segurs de que si lo gran ròmpre la mole que ns aixafa, haurán fet en realitat un acte heroych verdaderament interessant a'l catalanisme.

P. DE R.

Romea.—Va estrenarse una loa, titulada *A'l cim de la gloria*, enaltint á l' immortal Pitarra.

Dita producció sigüé mólt aplaudida y l' autor tingüé de presentarse en la escena resultant sèr lo Sr. Careta y Vidal.

Diariament van posantse en escena dramas de'l inolvidable Soler; tots ells són aplaudidíssims, sobresurtint *Batalla de Reynas* y *Lo Contramestre*. En la primera de ditas obras, se distingeixen mólt los senyors Borrás y Serrallara.—Jo.

Novedats.—Dilluns d' aquesta setmana tingüé loch la funció de despedida de la companyia Tomba, ab la representació de la mólt bonica obra de Valente *Los granaderos*.

La concurrencia que omplía 'l teatro aplaudí á las Sras. Paoli, Marchetti y 'ls Srs. Poggi, Marchetti, Marangoni y altres que en aquest moment no recordem, junt ab lo director de orquesta Sr. Lambiase. A'l final de l' obra tingueren de surtir á la escena tots los artistas per rébrer l' afectuosa despedida que ab aplausos tributaba á la distingida companyia 'l públich de Barcelona.—F.

Eldorado.—*El sábado* s' titula la sarsuela estrenada la setmana darrera en aquest teatro. La lleva de'ls Sr. Perrin y Palacios y la música de'l mestre Nieto.

L' obra de'ls dos coneguts y aplaudits autors dramátichs entra en nostre humil concepte, en lo número de las no representables, dada la índole especial de sa trama y desarrollo.

Lo treball de'ls dos citats autors és un cert número de bonichs quadros á'l natural de la vida popular madrilenya.

Per sí sols valen mólt per sèr verdaderas cópias de escenas íntimas que constitueixen la vida d' una societat que s' mou dintre la peculiar esfera d' acció y

donant ab sos actes gràfica y característica fesomía d'època.

Com acert en la fidelitat fotogràfica, mereix llo-hansas *El sábado*, de Perrin y Palacios; pero com á obra dramàtica és una relliscada.

Aquest efecte produhí á 'l públich lo día de'l es-trenó.

La música no está de bon tros á 'l nivell de la re-putació artística de l' autor. Hi falta aquella expon-taneïtat y sencillesa melòdica de que tant ne fa gala en *El ángel guardián*, *Los primos* y altres, que en tanta abundancia escriu en sas obras lo citat mestre.

L' execució, 'l día de'l estreno, insegura. En los successius ha millorat.

—Dijous passat tingué lloch la *reprisse* de la bellí-sima obra de Audran, titulada: *Miss Helyett*.

No tenim ni temps ni espay per' parlar, no de'l mérit artístich de la composició, que aixó ja ho fèrem quant s' estrená, sino de la execució en sos detalls.

Aquesta, salvo la protagonista, fón deficient; No hi havia ningú que estés en sòn degut lloch ni que in-terpretés ab fidelitat lo personatge que representaba.

Esperem que en las successivas representacions se afinarán los conceptes constitutius de caea personali-tat; se donará un bon repàs á la partitura; se porta-rán certs números de música a'l temps marcats per son autor, no alterantl'ho per conveniencia expressa de determinat artista, y 'l públich qu' és admirador y entusiasta de tan inspirada obra. pagarà ab aplau-sos aquest treball imprescindible en tota composició de la importancia y mérit de *Miss Helyett*.—F.

Granvía.—S' ha format una nova companyia per' seguir donant funcions de sarsuela, en la que hi figuran com á directors D. Francisco de la Vega y 'l mestre Sr. Taberner, y entre 'ls artistes las ti-ples Srtas. Valdés, Vallcaneras y Lozano, la caracte-rística Sra. Martí de Moragas y 'ls Srs. Güell, Al-tonso, Cruz, López, Muñoz, Llorente, Fernández, Gutierrez y altres.

Dimars va comensar ab *El Rey que robó* y *El tambor de granaderos*, havent seguit *La caza del oso*, *Los Carboneros*, *El fuego de San Telmo* y *El hijo de su Excelencia*.

Circo Equestre.—La companyia de'l se-nyor Alegría s' ha despedit ja de'l públich.

En aquest local, que será convertit en teatro, hi actuará una companyia de sarsuela que donará á conèixer bon número de produccions noves. Forman part de la companyia la triple Srtia. Bayona, y 'ls se-nyors Zabala, Miró, Castillo, Guillot y altres y 'l mestre director D. Vicens Lleó.

TRENCH D' AUBA

Las aus ab son llenguatge
endressan vers á 'l cel un cant d' amor
tapadas pe'l fullatje,
y enjorada la flor
lo seu càlzer esberla
rodantne per sos pétals brillant perla.
Tot se desvetlla, tot; dintre la vila
la gent treballadora
va aixecantse tranquila
per' rependre' á bon' hora
la feyna comensada
ab que 's guanya lo pá cada jornada.

Tot se desvetlla, tot; lo riu mormola
fent son curs lentament; de'l mar l' onada
furiosa 's recargola
batent contra 'l sorral desesperada
y fujintne resolta
per' comensá' altra volta
la carrera incansable,
mentres lo Rey de'ls astres, com llanterna
de claró' inimitable,
ne surt de sa caverna
y anunciant nou día
lo primer raig de llum á lo món envía.

Tot se desvetlla, tot; sols dins la fosa.
regna eterna quietut, aterradora,
cubrintla sempre la pesanta llosa....
Los morts dormen en pau; ¡ja vindrá l' horal

J. T. y R.

LO PALCO N.º 12

(De Mr. Thivars)

En la quarta plana d' un diari de molta circulació, baix lo títol de *Matrimoni rich*, va aparéixer un día 'l següent anunci:

«Órfana.—Un senyor, tutor d' una jove de 20 anys, gra-ciosa, distingida, ab 10 milions de dot, desitja casar sa pupila ab un home de distinció, de 25 á 45 anys. No 's mi-ra la fortuna. Dirigirse á las initials W. 37 á la Redacció d' aquet diari. Inútil de recórrer á las agencias.»

No cal dir que á l' endemá las cartas plogueren com pedra en dia de borrasca á la direcció W. 37; tant, que a'l poch temps se n' acumularen cinchentas.

Alguns días després lo Viscompte de Castell-Ladèche, un de'ls cinchcents, rebí la resposta següent:

«Senyor: los informes que vosté s' ha servit donar-me sobre la sèva posició social, los seus gustos etz., me deixan de'l tot satisfet.

»En quant á ma pupila, dech dirli que 'sent suficient-ment rica vól permetre's lo luxo—ben raro per cert avuy día—d' un matrimoni d' inclinació.

»Falta sols saber si vosté li será agradable.

»No li dissimularé que l' examen de'l seu retrato no li ha sigut desagradable: molt a'l contrari.

»Per' aixó me decidesch á procurárl'hi una entrevista.

»Vól lo dimecres 15 de'l corrent trobarse en lo teatro de la Comedia? Nosaltres ocuparem lo palco n.º 12, y será per ma pupila y per mi una satisfacció lo rébre'l en l' intermedi de'l primer a'l segon acte.

»Rebi, etc... Firmat: W. 37»

Lo Viscompte, de un brinco 's plantá de sa casa a'l teatro.

—¡Una butaca de primera fila!—demana esbufegant a'l de la taquilla.

—¿Per aquesta nit?

—No; pe'l 15 de'l corrent.

—Ja no n' hi ha cap.

—¿Cóm?

—Tot lo teatro está venut per aqueixa nit.

—¡Quina desgracia!—l' Viscompte insisteix.

—Es envá: de dalt abaix, tot és venut.

—No mes un puesto, costi lo que costi—insistí.—

La finestreta 's tancá sens pietat, y 'l Viscompte surtí d' allí consternat.

A la porta de'l teatro se li acosta un individu farre-nyo que li diu:

—¿Vól una butaca, senyó?

—¡Vagi a'l diable!

—Es pe'l día 15.

—¿Eh?—

L' individu deixa anar un sonríis mefistofelich y se'n entra en una taberna d' enfront.

Lo Viscompte ab ulls que llensan un raig d' esperansa, 'l segueix á la rebotiga.

—Una bona butaca, senyor..., primera fila..., nume-rada.

—La prenc.

—Cent vint y cinch pessetas.

—¡¡Recristo!!!

—Ni un céntim menos,—digué fredament lo revenedor guardantse 'l paper.—

Lo Viscompte feu una ganyota; mes acabá per pagar lo billet, murmurant:

—¡Ha sigut encara una fortuna l' haver trobat jo á aquest bandido.—

La nit de'l 15 será memorable en los anys de'l teatro de la Comedia.

Era ple com un ou.

Per tot' arreu trajos negres ab lo trau florit, trajos negres per tots costats... y sempre trajos negres.

Sols un palco estaba desocupat. Lo n.º 12, sobre 'l qual s'hi apuntaban ab persistencia los gemelos de tot' aquella munió de faldons de qua d' aureneta.

Mentres durá 'l primer intermedi tot' aquella colla de casacas varen escamparse pe'ls corredors. Los voltants de'l n.º 12 semblaban un furmigüé de xisteras y lentes.

Lo segon acte comensá y 'l palco n.º 12 seguía herméticament tancat, inmutablement buyt.

Mentrestant, en lo café de'l mateix teatro una tropa d' artistes bebian bocks y mes bocks, y engullían verdaderas montañas de pastas.

Lo Sr. B., la primera figura de'l teatro de la Comedia, á benefici de qui 's donaba la funció, presidía paternalment aquell *gandeamus*.

—¡Coratje, companys!—cridaba:—bebeu y menjeu y ompliuvos las butxacas... Jo pago.

—¡Ja pots ben pagar—li responían sos camaradas:—lo teu benefici te'n porta tants! ¿S' ha vist sort com la de aquest B.?

En aquest moment l' Angiolina que ja havia acabat sa tasca en lo segon acte, entrá tota esferahida a'l café.

—Vajin á véure'ho,—cridá.—En la platea 's pegan.

—¿Se pegan?

—Sí. Senyors de frach se bastonejan á mes no poder y no se sab lo motiu.

—¡Oh! jo sí que 'l sé,—digué tranquilament lo Sr. B.—Es per causa de'l palco n.º 12.

—Mes si en aquest palco no hi há ningú,—digué sorpresa l' Angiolina.

Alashoras lo maquievélich B. fentli l' ullet, se li acostá dientli:

—Lo palco n.º 12 és una broma mèva.... per estar segur de tenir ple 'l teatro.—

En efecte: no era una carta lò que rebé lo Viscompte... era una circular.

SALMOADORF.

Un meu company d' ofici m' envia la següent nota de funcions representadas á Torroella de Montgrí:

Día 7 de	Juliol.	—La Pasionaria.—Sala de rébrer.
» 14 »	»	—¡Tenorios!—Pintura fi de sigle.
» 21 »	»	—Maria Rosa.—Mala nit.
» 28 »	»	—Miel de Alcarria.—La cartilaginología.
Día 4 »	Agost.	—La Dolores.—A'ls peus de vosté.
» 11 »	»	—Zaragüeta.—Infanticidi.—Soma-tén de Girona.
» 15 »	»	—Lo Ferrer de tall.—Mil duros.
» 18 »	»	—¡Flor de un dia!
» 28 »	»	—Las dos madres.—Un cop de telas.
Día 1 »	Setembre.	—Amor de madre.—La Esquella de la torratxa.
» 8 »	»	—El Nuevo Tenorio.
» 15 »	»	—Don Juan Tenorio.

Ho publico á fi de que arribi á noticia de'l Delegat de las Galerias dramáticas, per véurer si está de confortitat.

***

Y apropósit de Galerias y de Propietats.

Se 'ns assegura que en certa població n' hi ha un de Delegat, que faltant á son deber y abusant de'l càrrech que té, no cobra oficialment los drets de representació y

en cambi s' embutxaca quatre pessetas per funció, que las companyias ó empresas pagan.

Aixó sería un colmo ¡pero quin colmo!

La premsa setmanal se converteix en taulas d' encant ahont se venen llibres vells.

N' hi ha que donan 8 planas de folletí; altre 'n dona 16; aquell, 24; aquest, 32; l' an suprimeix planas de text; l' altre no; y no contents ab aixó, ara n' hi ha que per 30 cén-tims d' augment donan 96 planas, ó una comedia entera.

Ja no mes falta que donguin café y copa á cada comprador.

¡Vaya un altre colmo!

¿Y aixís creuen enlayrar la premsa, y donar importancia á las comedias?

Ara penso si 'm convindrà proposar a'l Director si vol oferir á cada comprador un manat de cohets qu' així 'n jo vendrá forsa.

La societat Zaragata, dich *Zaragüeta*, ha organísat un ball ab orquesta que tindrà lloch demá diumenje día 6 en son local de'l carrer d' en Rosich, 4.

La Comissió ha disposat que no 's donguin rams á l' entrar, per dos rahons; primera perque demá no és *diu-menje de Rams* y segona per no ser criticada com ho va ser un' altra societat que va repartir ramets de quarto que semblaban de criatura.

¡Ah! y sobre tot, perque ab rams ó sense no hi falta-
ran noyas macas.

Ja m' hi danaré una passada.

Lo POLVORISTA.

A MERCEDES

ÍNTIMA

Trocóse en noche sombría
el sol de nuestra ventura
y á tí, tan buena y tan pura,
condenó la suerte impía
á una continua amargura.

Mercedes, en vano intento,
comprender porque razón
has de sufrir tal tormento
si es puro tu pensamiento,
si es virgen tu corazón.

Si sobrándote la calma
pretenden en su delirio
los verdugos de tu alma,
hacer que logres la palma
redentora del martirio,

satisfecho está su anhelo;
pues con tanto padecer
tanto llorar y recelo,
más que una pobre mujer
eres un ángel del cielo.

Un ángel que siempre adoro,
un ángel por quien rendido
al Hado terrible imploro:
no me des nunca al olvido
ya que tus pesares lloro.

Lloro pues no puedo verte;
lloro, siendo mi existencia
un dolor terrible y fuerte,
ya que el sufrir de la ausencia
es peor que el de la muerte.

Mercedes, Mercedes mía:
mi alma su amor te envía
saturado con mi llanto:
piensa que te quiero tanto
como ya antes te quería.

A mi pecho no intimida
de mi dolor el exceso:
recibe, niña querida,
en tu linda boca un beso
pues va en él toda mi vida.

J. M. DURÁN.

Vilanova y Gellrú, 29 de Setembre.

Aquesta setmana s'ha despedit de nostre públic ab la òpera *L'Ebrea*, la gran companyia que actuaba en lo Tivoli.

L'Ebrea fou desempenyada ab molt gust y acert, tant per part de ls cantants com per la orquesta. 'Ls Srs. Bugato, Leoni y Rubí estigueren inmemorables, lo que 'ls hi valgué molts aplausos en varias ocasions. Las senyoras Wermez y Robert, no cal dir que obtingueren una completa ovació: en lo concertant de'l tercer acte foren cridats á la escena: lo final fou admirable 'sent molts los aplausos que ab justicia se 'ls tributaren. — Lo CORRESPONSAL.

Mataró, 30 de Setembre.

Lo dissapte tingué lloch en la societat «Nova Constancia» una funció dramática que pót calificarse de aconetement teatral.

Se posá en escena després de una brillant sinfonía per la orquesta de ls Vilas, que dirigeix 'l Sr. Sabater ab molt de punt, l'interessant drama de D. Ignasi Iglesias, *L'Escorçó*, ab la novedat de desempenyar lo protagonista l'aplaudí y estudiós aficionat Sr. Viada, acompanyat de las aplaudidas actrius Srtas. María y Elvira Morera, y 'ls actors (de'l teatro de Novedats alguns) Srs. Borrás (J), Guitart, Martínez y Dotres: aquest últim és pianista de dita societat, que, quant veu un amich que pren café, li toca una òpera. Com actor aficionat també val.

En la obra obtingué una verdadera ovació 'l Sr. Viada, quo en lo segon acte, després de veure's obligat á surtir una infinitat de vegadas, va rebre un valió regalo de ls seus amichs y admiradors, consistent ab una corona de llorer bronzejada y dos paquets de puros.

Mereixen un aplauso pe'l companyerisme que demostraren á l'estndios Sr. Viada, 'ls Srs. Borrás, Guitart Martínez y las germanas Morera y en particular lo senyor Borrás, que en lo paper de *Llorens* lográ molts aplausos y una ovació delirant en la última escena, puig deixá 'l pabelló ben sentat com á segon galán, veyentse la experta má del seu germá D. Enrich tan volgut de ls mataronins.

També's representá la comedieta *Un mal tanto*, surtint ne ayrosas las Sras. Morera y 'l Sr. Viada, puig de molt temps sabem que és lo género favorito seu. Tinguérem un dissapte d'espansió.

Diumenje en Euterpe hi representá una companyia de sarsuela que dirigeix 'l baix cómic D. Joan Joseph Palacios, ab la primera tiple D.ª Anita Ferrer y 'l tenor D. J. Olivares, que se'ns han donat á conèixer en la obra *Campanone*: la Sra. Ferrer. Srtas. Piera é Ibáñez siguéren molt aplaudidas y 'l tenor Sr. Olivares y 'l barítono Sr. Martínez deixaren a'l públic content, y aquet aplaudí ab satisfació un *Campanone* que de molts anys no se había sentit ab tan bonas veus.—E. R.

Recorts de un ball

La bella Conxita,—la mes presumida que hi ha en tot lo barri—de prop de'l Padró un vestit va ferse—molt bo, segons ella, però celebrarne—la festa majó.

De mánigas amplas—per seguir la moda, de un coloret pàlit—y molt poch suert, tant y tant li esqueya—que 'l cap ab lo trajo hi estava en caràcter,—puig tot era vert.

Lo seu daurat somni—era aná' á lluhirlo a'l ball, ahont anaba—ab son estimat,

un jove moreno—que porta una cara com si ab xocolata—se la hagués rentat.

Elia, que deliri—per ballar sentia jàb quín goig hi anaba—y ab quína ilusió! Y molt mes encara—si allá sas amigas podia trobarhi—per sèr sa ambició.

Quant a'l saló n'entra—sonriu d'alegría; contempla extasiada—l'alfombra, los llums... ab ell y la sogra—donan una volta y si á algú saludan—ho fan molts fums.

A'l últim s'assentan—ahont vol la Conxita: lo lloch de la sala—lo mes escullit; ella prou la rialla—conserva en sos llavis; mes ell sembla 's troba—bastant ensopit. La orquesta comensa—á llensá' armonías en tant hi despuntan—las notas de un vals; y a'l punt la Conxita—no sab que li passa: de tanta alegría—lo cor li fa salts.

—Anemhi—diu ella—mentres ell s'aixeca lo bras allargantli—ab certa fredó; y en tant se passejan—ella per tot mira, com si volgués dirne:—Será 'l meu senyó —

Per fi 's decideixen:—son cos ell abraça y tots junts comensan—á giravoltar; pro ab tan mala sombra—que 's veu desseguida que 'l pobre *pimpollo*—no sab de ballar.

Descansen un rato,—tornan á probarho; pro ¡cá; ni por esas!—¡vaya un carretó! ¡pobreta Conxita!—ja no está sonrienta; tothom se la mira,—fins fa compassió.

La gentil parella—per fi 's desenganya á un recó s'assentan—per' narse á aburrir; y ab tot la Conxita—no sé si burlantsen, a'l endemá deya:—¡Que 'm vaig divertir!

JOSEPH ASMARATS.

ATENEO DE HOSTAFRANCHS

Diumenje dia 29 tingué lloch la inauguració oficial de dit Ateneo. No 's creya la Junta y 'ls demés socs que tal acte s'efectués, per quant á la una comensá una tempestat de trons y aygua que durá fins prop de l'hora senyalada (4 tarde). Indecisa estaba la Junta sens saber què resoldrer, quant tot d'una la Comissió de festeigs, que estaba de vigilancia, véu l'arribada de'l comandant Sr. Pastor, representant de'l Sr. Capitá General (ausent), y a'l mateix temps rebí l'avis de la próxima arribada de'l Sr. Gobernador.

Inmediatament se passá ordre y tota la Junta estigué colocada en sos respectius llochs, multiplicantse en sos serveys.

Reunidas las autoritats, comissions y prensa, 'spas á al saló d'espectacles y comensá la festa.

Correspongueren á la invitació de la Junta 'l comandant Sr. Pastor, en representació de'l Capitá General, lo governador civil Sr. Sánchez de Toledo, los diputats á Corts Srs. Avila y Junoy, los concejals Srs. Vallés y Rosés, los Srs. Planas y Casals y Florensa, comissions de l'Ateneo Barcelonés, de Sans, Sant Andreu, etz, etz., y una notable representació de la prensa periódica.

Oberta la sessió pe'l Sr. Gobernador, lo secretari senyor Jover llegí una ben escrita memoria, digna d'aplauso y felicitació; iniciá los discursos lo jove bibliotecari Sr. Compte. A continuació 'l Sr. Avila féu una sentida peroració en defensa de la *Bolsa del Treball*, projecte presentat per ell a'l Congrés. A instancia de'l Sr. Gobernador, lo Sr. Planas y Casals improvisá un discurs, mereixedor d'entussiasmas aplausos, en be de la ensenyansa, y en un discret y enginyós resum lo Sr. Sánchez de Toledo, declará inaugurat oficialment l'Ateneo de Hostafranchs.

S'obsequiá després ab un modest *lunch*, a'ls senyors que en obsequi á la societat prengueren part en la festa; y en acabant passaren á visitar las escolas que l'Ateneo organisa, despedintse tots molt satisfets y deixant un memorable recort á la classe obrera y demés socs que de avuy en avant tindrán un lloch en que instruirse y divertirse; y que será centre de moral y bonas costums.

En lo respaldo de 'l mèu retrato

A LA MEVA DULCINEA

Te queixas, y ab rahò, tu, hermosa nina,
de que poch rato passo a'l costat teu;
per 'xó t' envió aquesta cartulina
logrant aixís ta idea peregrina
qu' estiguis sempre mes apropet meu.

Ja pòts besar ma cara... no m' enfado...
y si t' enfadas algún cop ab mi,
agafas lo retrato y, sens cuydado,
li clavas *plantufada* de contado...
¿Qué t' sembla, mon anhel? ¿t' está be així?

SALVADOR BONAVÍA.

TERTULIA FAMILIAR. — La funció diumenje darrer celebrada, fòu tota cómica. 'S posá en escena l' obra de'l festiu D. Vital Aza, *Calvo y Compañía*, y en ella fèu son debut la joveneta Srta. Adelina B. García, qui, ademès de las revelants dots que demostrá en sa primera surtida, posseheix bonica figura. La Sra. Andrujar estiguè be en la part de *Hipólita*. De'ls homes, lo millor fòu lo senyor Matheu, que tè taulas, y també podem mencionar a'l senyor Barba (fill) que feu un *tour de force*, admetent un paper á última hora y sense ensajar.

Los demès s' esforsaren; pero no van convèncer a'l públich que no estava prou atent.

Lo juguet *Robo y envenenamiento* va anar millor, y en ell mostraren una excelent dicció y sa vis cómica la senyora Andrujar y 'l Sr. Matheu, a'ls que va secundar ab bastant acert lo Sr. Rivera.—P.

LA PROTECTORA GRACIENSE. — Ab una escollida y numerosa concurrencia 's representá 'l bonich drama en tres actes *Enseñar al que no sabe*, que obtinguè un regular desempenyo, essent sos intérpretes las senyoras Herrera, Curriols, y 'ls Srs. Arquès, Alcrudo, Montoto y Altimira.

La direcció, á càrrech de'l Sr. Arquès, acertada.

LA BANYA GRACIENSE. — Lo passat diumenje tingué lloch la inauguració de temporada, posantse en escena 'l drama *A espaldas de la ley* y la pessa *Los demonios en el cuerpo*, las quals varen tenir una bona execució, fentse aplaudir, en especial lo director D. Amadeo Bernadó. En altra revista parlarem mes detalladament de tota la companyia. — R. M.

—Avuy donem per folletí las planas 21, 22, 26 y 27 de la sarsuela *La Guardiola*.

—Llista de la companyia dramática de l' teatro Principal de Gracia:

Primer actor y director D. Joseph Nieto. — Primera dama, D.ª Concepció Llorente. — Altre primer actor y galán jove D. Joseph Fages. — Personal artístich per ordre alfabètic: Sras. Cobeño, Julia; Galcerán, Concepció; Llorente, Concepció; Munt, Carme; Pallardó, Concepció; Ruiz, Elisa; Serrano, Julia; Nena, Ortiz; Srs. Altés, Antón; Fages, Joseph; Guardia, Joseph; Guilemany, Emili; Marqués, Mateo; Nieto, Joseph; Rojas, Miquel; Serra,

Joan —Apuntadors Srs. Rodó, Ricardo, y Pons, Bartomeu. — Director de orquesta D. Frederick Casas.

La empresa conta n la cooperació de las Societats «María A. Tubau» y «La Amapola»

Entre las obras catalanas anuncia *Mal pare*, *Lo pùbill*, *La Suripanta*, *La parentela*, *Lo bordet*, *Lo dir de la gent*, *Lo full de paper*, *La dida*, *Las tres alegria*, *Nit de nuvis*, *Indicis*, *Carlos I.* etz., etz.

La entrada general será á ral.

La inauguració de la temporada tindrà lloch lo día 13.

Es gerent de la Empresa don Lluís Munt.

Aquesta companyia treballará á Sans á las tardes.

—A Mataró y Badalona hi anirán D.ª Concepció Ferrer y D. Antón Labastida; las Sras. D.ª Candelaria Tares, Dolores Galí, Aurora Salas, Irene Busutil, Sena Daroqui, y 'ls Srs. Fernando Bozzo, Vicents Daroqui, Enrich Olivar, Ramon Romeu, Francisco Marcet y Joseph Muñoz.

—Marxarán á Palamós lo galán D. Vicens Miquel, la dama Srta. María Cuello y 'ls actors D. Enrich Giménez, Ricardo Manso, Juan Doménech, Lluís Llibre, y Joan Leal.

—Lo Sr. Parera, la Sra. Malli, y 'l galán jove D. Enrich Casals surtirán ab altres actors, cap á 'l teatro de Valls.

—Segons tenim entès, próximament s' estrenará en lo teatro de'l Circo Equestre la sarsuela en 2 actes, original de'ls senyors Joseph M.ª Pous y Fernando Guerra, titulada *Moneda falsa*. Tant del llibre com de la música ne tenim bonas noticias.

També 'l Sr. Pous está escribint lo gran viatge en 5 actes y 4 quadros *Roda 'l món...* per un de nostres teatros catalans.

—La Junta Directiva de la societat *Centro Cómico-Lírico* ha quedat constituída en la següent forma: D. Joseph Tayá, president; D. Antoni Lletjós, vispresident, D. Jascinto Martí, tesorero; D. Joseph M. Colominas, contador; D. Joseph Sala, secretari; D. Joseph Martí, vis-secretari; D. Joseph Pareta, D. Joaquín Tastás y D. Juan B. Sala, vocals.

Aquesta Junta tracta de donar la major varietat á 'ls espectacles que se celebrarán en la próxima temporada de ivern en lo magnífich teatro de Novedats, pera lo qual conta ab un brillant quadro de aficionats entre quins hi descollan los Srs. Palandarias, Bosch, Rodríguez, Píera, Marxuach, Vila, Laguna y molts d' altres.

Continuará publicantse, com los anys anteriors, la *Revista literaria* que tanta acceptació alcança, dirigida per lo distingit literat D. Enrich Franco.

La funció inaugural de la temporada tindrà lloch probablement, lo día 22 de l' actual.

—En lo local de'l carrer de Girona número 127 va inaugurarse diumenje un nou centre d' instrucció y recreo que porta 'l nom de *Nuevo Ateneo de la derecha del Ensanche*.

En la funció inaugural, que fou molt concorreguda, se representaren las sarsueletas *Para casa de los padres*, *El lucero del alba* y *Chateaux Margaux*.

—Lo passat diumenje varem tenir ocasió de formar part de la Excursió que la important societat coral «El Porvenir» de Cornellá, va fèr a'l pintoresch lloch ahont se troba 'l Santuari de la Verge de la Salut, próxim á San Feliu de Llobregat.

Tant en la espléndida arrossada com en las diversas composicions catalanas que cantá á veus solas, donaren probas los coristas de Cornellá de la seva sensatés y cultura.

També varem tenir ocasió de visitar l' espayós local de l' «Ateneu instructiu y recreatiu» de dita població, ahont á mes de son corresponent teatro, hi ha una completa secció de classes d' ensenyansa pera 'ls fills de'ls socis.

No podem deixar de mostrar nostre agraïment per las deferencias y probas de simpatía de que en nostra visita forem objecte.

—En lo local de'l Foment de la barriada de S. Antoni s' inaugurarà demá una nova societat anomenada «Centre recreatiu Catalunya» que donará funcions y balls los días festius á la tarde.

En la funció de demá s' representarà 'l drama *Lo deber*, la sarsuela *Lo primer día* y l' apropósit *¡Avant!*...

—Lluhídisima fòu la concurrencia que va assistir a'l ball extraordinari dat per la Societat Olímpica en l' espayós local que posseheix en lo carrer de Casanova.

Numerosas foren las senyoretas que rivalisaren en elegancia en aquell saló ben adornat y alfombrat ab tanta sencillés com bon gust, y en lo qual la orquesta de'ls Fídels va deixar una vegada mes sentat son bon nom, ja en los balls de rams que resultaren molt distingits, com en lo de compromissaris que fôu molt aplaudit.

Lo café y restaurant, á càrrech de D. Emili Moruqui, resultá de primera.

Orgullosa pôt estar la Comissió que logra celebrar festes com la esmentada ja que en ellas se demostra lo bon acert a'l disposarlas.

Segueixi aquesta Societat demostrant qu'és una verdadera reunió familiar y no li faltarà l'aplaus de las familias que de día en día van donant mes animació a'l local.

—Diferents vegadas nos hem ocupat d'artistas cataláns qu'han fet carrera en la ópera italiana. Entre 'ls barítonos que en aquet cás se troban recordem á Prous, Rubí, Ponsi, Aragó y Blanxart, que s'han presentat en los teatros de mes importancia.

Plaunos ara, donchs, fer menció d'un altre paísá, don Joseph Nespleda, qui, si no és conegut aquí, ho és en cambi molt y ab gran ventatja en l'extranjer y en Italia en primer lloch. Darrerament ha obtingut notables triunfos en Ivrvea y Savigliano, que li han valgut una bona contracta per cantar en Chiari las óperas *Ernani* y *Favorita*.

XARADA

A una aureneta

Aureneta, que volas tan lleugera
y que ab tan poch instant
te trasladas de l'un á l'altre poble
sense pararte may,
arríba't, per favor, qualsevol día
á prop de'l Llobregat
allá 'hont respiran l'aire de marina,
a'l poble de *Total*.
Allá buscas la noya mes bonica,
que molt poch tardarás
segona-invers trobarla, puig que és ella
la que mes goig dos fa.
Un cop l'hagis trobat, jo 't recomano
li diguis de ma part
que ab sas paraulas tendras y mes dolsas
que un *tercera-girat*
lo *prima* va robar-me y penso en ella
cada hora quatre quarts.
Li dius també que una nit vaig somiar-ne
que estava a'l meu costat
y que quant ab mes goig tots dos parlábam
me vareig despertar.

J. STARAMSA.

GEROGLIFICH

SI

GOT

X un K

MI

petó framontana

soldat romá

ESQUIROLET

TERS DE SÍLABAS

... ..
... ..
... ..

Primera ratlla, vertical y horisontal, nom de dona; segona, també nom de dona (diminutiu); tercera, aliment.

RAMA S' AMA.

Han enviat la solució 'ls Srs. Pelayo, Ventura P., L. N. Vicens Giménez, Llauredó, Pal y Trocas, Just d'Esvern, Palinodia, V. Pujol y Carquinyoli, que desde dilluns vinent trobaran en l'Administració un exemplar de nostra biblioteca.

A 'ls que envihin las de 'l número d'avuy y de'l següent, si volen formar part de'l *Montepío Catalá*, se 'ls pagarà lo que s'exigeix per dret d'entrada.

CORRESPONDENCIA

Cap de trons: ja ho haurá rebut tot. Lo vers no fila.—J. T. y R: avuy li toca ¿Reb los números? Ventura P: de mica en mica s'ompla la pica.—Xelin: *Pronóstich* no fa: lo demés nos agrada mes.—M. Suñer: massa complicat y no es exacte. L'altra remesa, be.—M. Pompido: gracias.—F. Mestres: rebut ptas 4'10. Envihi Viladomat, 124 4.º 1.º.—S. B. Carta á una corista no es pe'l públich.—Sach de Gemechs, alguna surtirá.—C. Pujol: veji lo que dich á Cap de trons.—Esquirole: arribar y moidrer.

CASAS RECOMANADAS

Magatzem de pells de **J. Pous**, Frexuras, 6.
Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.
Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.
Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.
La Imperial, Conde del Asalto, 25.
Sastre de teatros, Francisco Tey, Sadurní, 14, 1.º
Inmillorables **anissats** de A. Bestard y fills. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principals botillerías y colmados.

CAMISERÍA, CORBATERÍA

Y GÉNEROS DE PUNTO

DE

A. SANTASUSAGNA PELLICER

PETRITXOL, 1, próximo á la Plaza del Pino

BARCELONA

Especialidad en camisas á medida

Medias y Calcetines, negro permanente garantido, Inmenso surtido de pañuelos para bolsillo, Cuellos, Camisas de todas clases, Puños, Tirantes, Fajas, Cinturones, Ligas para calcetines, Ligas para señora, Gemelos, Indispensables, etc., etc.

NOTA.—Se regala un frasco de esencia á las señoras por cada compra que hagan y exceda de 2 pesetas y un tarjetero á los caballeros.

Imp. Pujol y Comp.ª, Tallers, 45

SANTASUSANA

Santasusana Santasusana

MAQUINAS PER CUSIR
Y PER FER MITJA

APARATOS DE PENDRER DUTXAS

Preus sens competencia

Carrer de 'l Carme, 34.—Barcelona

ARXIU Y COPISTERIA

(VERS Y MÚSICA)

DE

Joseph Bonnin

Puntualitat y esmero en servir

Passatge de Madoz, núm 5, 2.ª

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums

DE

Juan Ayné

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas

JUAN BUSQUETS

FABRICANTE DE ANISADOS

Premiado en las Exposiciones de París y Barcelona

Gran surtido de vinos legítimos

DE JEREZ Y MÁLAGA

Despacho: BAJA S. PEDRO, 28

Arxiu y copisteria

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 25

La Gran Liquidacion

LA CASA QUE DA LOS MUEBLES MAS SÓLIDOS
Y BARATOS

Un mobiliario non plus ultra

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un somier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 — Barcelona

Sastrería de Teatros

DE

FRANCISCO TEY

Se llogan tota classe de trajos per' ópera,
sarsuela, vers y disfressas

Sadurní, n.º 14, primer

